

59. Pula

Festival igranog filma

FILM POD ZVIJEZDAMA
www.pulafilmfestival.hr

Utorak, 24. srpnja 2012.

Festivalske
novine

Pula

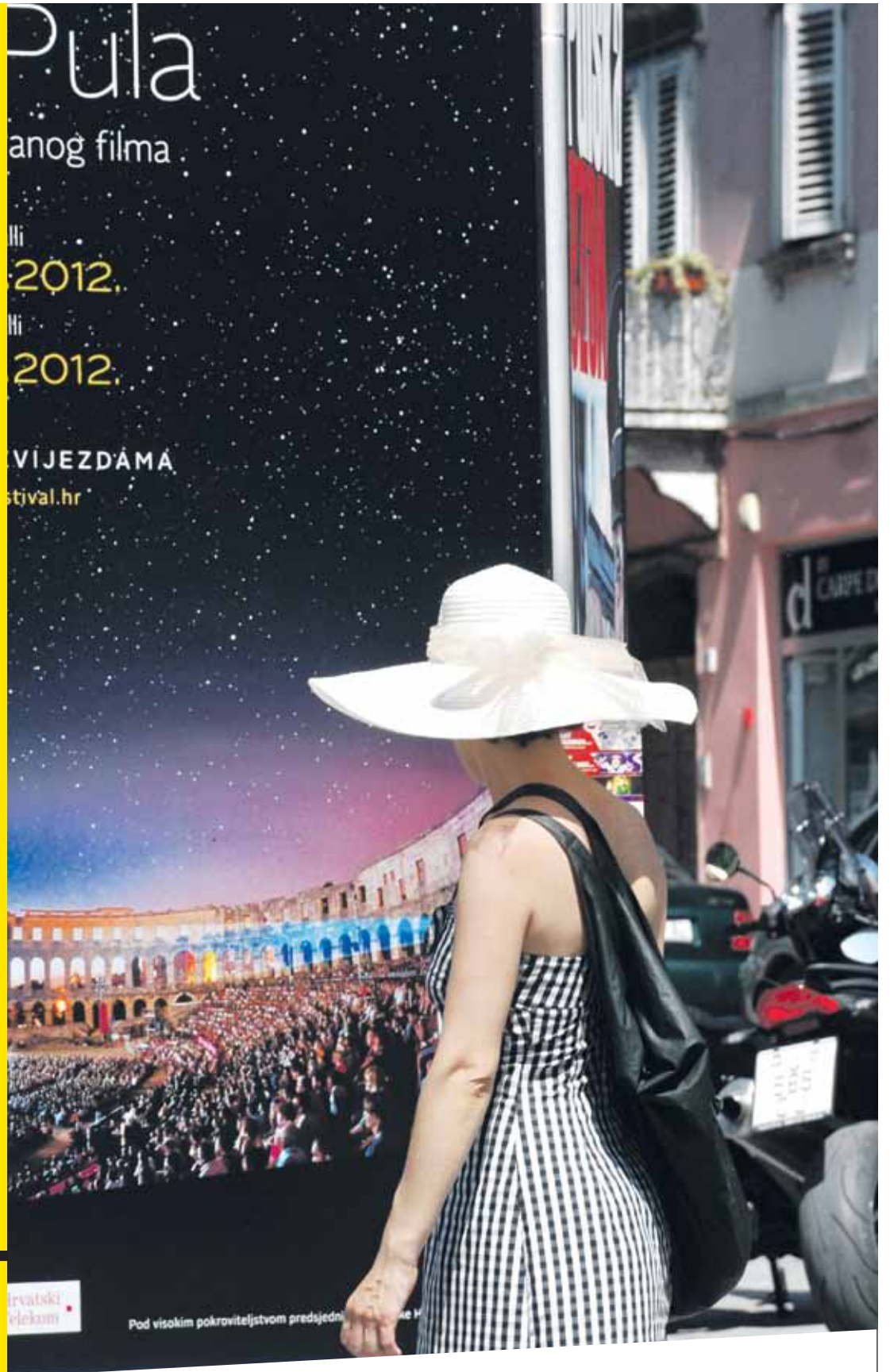
anog filma

2012.

2012.

ZVIJEZDAMA

stival.hr

Pod visokim pokroviteljstvom predsjednika Republike Hrvatske

partner festivala

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Producentica
Tanja Miličić

Poslovna tajnica
Sanela Omanović

Voditelji popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac,
Svetlana Barač, Zvonimir Rumboldt, Tomislav
Fiket, Hassan Abdelghani, Mladen Lučić

Produkcija zabavnog programa
Sanela Omanović

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Vidačković

Urednik Festivalskih novina
Goran Ivanišević

Redakcija
Iva Cikojević (zamjenica urednika), Janko
Heidl, Goran Ribarić, Lucija Mulalić, Željka
Ferenčić, Anna Batistutta, Maja Maksić

Službeni fotografi Festivala
Danko Vučinović, Slaven Radolović, Manuel
Angelini, Matija Šćulac, Aleksandrija
Ajduković

Lektura
Jelena Đukić

Grafička urednica
Irena Musi

Prijelom
Dora Badurina Šuran

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Tomislav Erman

Voditelj marketinga
Sandra Petrović Dishpalli

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditeljica Press centra
Ana Šimunović

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim
novinama dostupan je i na web adresi
www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Uspon na Kaštel 2
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321;
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr;
info@pulafilmfestival.hr

Dodatna projekcija *Koriolana* u kinu

FIENNES I KORIOLAN U ZAGRLJAJU ARENE

Gostovanje Ralpa Fiennesa na Festivalu igranog filma u Puli završilo je kako i priliči filmskom gostu: filmskom projekcijom. *Koriolan*, dvosatna ratna drama snimljena na temelju literarnog predloška Williama Shakespearea, prikazana je u Areni u kasni sat, s vjetrom koji je nemilosrdno puhao i prašinom koja je hrlila iz Arene u nebo. Riječima redatelja i glumca Ralpa Fiennesa: to je bio najbolji ambijent za

projekciju beskompromisnog *Koriolana*. Fiennes je ostao u Areni do samog kraja u društvu svog *Koriolana* i onih najvjernijih gledatelja, koje ni vjetar nije pokolebao. Film *Koriolan* Ralpa Fiennesa bit će prikazan u Kinu Valli u dva termina: osim u najavljenom terminu u **srijedu, 25. srpnja u 21,30**, bit će prikazan i u **četvrtak, 26. srpnja u 21,30**.

Larin izbor: Izgubljeni princ u Areni

Umjesto u četvrtak, 26. srpnja u Kinu Valli, film *Larin izbor: Izgubljeni princ* bit će prikazan u Areni, u srijedu, 25. srpnja u 23.30 sati

DOK IMA ŽIVOTA, IMA I NADE

Mislim da smo u *Cvjetnom trgu* uspjeti prikazati psihozu i tjeskobu vremena u kojem živimo

razgovarao Janko Heidl

Daje li *Cvjetni trg*, u kojem su sve moguće strukture prožete pipcima mafije i korupcije, dijagnozu hrvatskog društva danas?

To je naš stav, naš pogled na društvo. Ne pretendiram na to da je to jedina istina. Kad pravite suvremeni film, obično nastojite utisnuti duh vremena u kojem on nastaje. Naši filmovi vjerojatno neće biti hitovi, no vjerujem da će na kraju, za trideset-četrdeset godina, jedina ili barem najveća vrijednost naših filmova biti upravo otisak vremena. Jako je važno ne lagati o problemima koji su oko nas i u nama, jer ljudi će to prepoznati. A ako ste govorili istinu, siguran sam da će gledatelji to prepoznati. Bit će neki krug ljudi koji će se zanimati za ovo vrijeme i oni će morati posegnuti za našim filmovima, bez obzira na to bili oni dobri ili loši. Mislim da smo u *Cvjetnom trgu* uspjeti prikazati psihozu i tjeskobu vremena u kojem živimo u Hrvatskoj.

Je li Macko tipičan predstavnik takozvanog velikog Hrvata, koji je vrlo pobožan i jako voli obitelj, a istovremeno je poduzetnik-kriminalac, ubojica i mafijaš?

Svi mafijaši jako vole svoje obitelji. No u našem filmu mafija nije glavna mafija. Mafija nisu kriminalci nego su prava mafija političari, a kriminalci djeluju prema njihovim uputama i boje ih se. U tome je i određena razlika od, recimo, američkih mafijaških filmova, u kojima kriminalac-mafijaš ima neku vezu, recimo, u Kongresu. U našem filmu Ministar je zapravo šef mafije. Kad sam radio dokumentarac *Građani s Cvjetnog trga*, o ubojstvu slučajnog prolaznika na zagrebačkom Cvjetnom trgu, uvjerio sam se kako se i u taj posve nevini slučaj uplela politika.

Film je silno mračan, no ima neku vrst sretna završetka. Glavni junak,

pošten čovjek koji samo što nije bio smaknut, ipak izvuče živu glavu.

Da, ali kakav je to život kad on nijedne noći nema miran san? Ostao je sam, a potpisao je ugovor s Vragom. Na kraju filma sigurno se teško kaje zbog toga što je pristao na suradnju s policijom, koja je, kako se pokazala, također duboko korumpirana. Bolje je da je ostao živ nego da je ubijen, jer dok ima života, ima i nade, ali ostao je bez mira, što je za čovjeka velika drama. Pročitao sam na jednom portalu da mi zamjeraju kako sam prikazao da je zemlja posve korumpirana. Pa zar nije? O tome svaki dan čitamo u novinama.

Što je običnom čovjeku činiti u takvom pokvarenom sistemu?

Tu nema rješenja i zato ga nismo mogli dati. Čovjek se mora osloniti na svoju bistrinu, kao što se oslonio Filip Kapec. To je jedina nada.

BLIZANKE PAPIĆ U SUPROTSTAVLJENIM OBITELJIMA

Kćeri kriminalca Macka i dobrog čovjeka Filipa jako su slične. Ima li u tome prikrivenog značenja?

Danas je velik problem snimati s djecom. Po novom zakonu scenarij morate dati Centru za socijalnu skrb, čak i ako u filmu igra vaše vlastito dijete. Sva su djeca u mom filmu djeca članova ekipe – to su sin scenarista Mate Matišića, kći glumice Matije Prskalo i moje dvije blizanke, koje su, eto, završile kao članice obitelji suprotstavljenih polova filma. To nema nikakvog drugog značenja.

OPASNI LJUDI, OPASNE IGRE

razgovarala Iva Cikojević

U *Cvjetnom trgu* igrate osebnog Macka, okorjelog mafijaša koji ima i nešto ljudskosti...

Bez obzira na *posao* kojim se bavi, on je također samo čovjek. Kako se u petoj minuti filma kaže tko je on, ne moram glumiti kriminalca, jer i kralju staviš krunu na glavu i svi znaju da je on kralj. Drugi su o meni sve rekli pa se bavim njegovom unutarnjom psihologijom kao čovjeka koji na kraju krajeva ipak ima i dušu i srce. Kao član krim-miljea Macko ima konkavno gledanje u duhu svoga posla, no on točno percipira kad je izašao izvan tih granica – kad je mafijaški boss, a kad iskren čovjek. Zato ga *grebe*, izjeda što je jednom nastradao nevin čovjek, slučajni prolaznik. Unatoč svojoj *kriminalnoj osobnoj iskaznici*, i on

je na neki način žrtva, kao i mi obični građani, stroja koja melje sve pred sobom i počiva na opasnim ljudima, opasnim novcima i opasnim igrama. Jer, i on čisti grad, uvjetno rečeno, od „smeća“. Ovaj je lik tipičan primjer da nije sve crno i bijelo, već da ima mnogo sivih nijansi. Meni je, kao glumcu, istraživanje tih sivih nijansi najveći izazov.

Smeta li Vam tipizacija filmskih negativaca koja Vas prati?

Kaže se da ništa nije onako kao što izgleda, pa tako ni vanjska pojavnost jednog glumca. Ipak, na kraju vjerujem da moje lice ne govori – na čelu mu piše da je on jedan veliki negativac – već da su me redatelji izabrali za određene uloge prema drugim, mnogo ozbiljnijim principima, iako nekako ispadne da me

stalno guraju u te tipične uloge nekih agresivaca ili mračnjaka. Izgledam tako kako izgledam, ali možda potajno pišem pjesme i čitam Ujevića, a oni to ne znaju. (smijeh) Da uloga od mene ne traži da se smrknem, uvijek bih se smijao.

Konferencija za novinare: Ekipa filma *Cvjetni trg*

KAKO UTJELOVITI MAFIJAŠA

Na konferenciji za novinare redatelj Krsto Papić predstavio je kriminalističku dramu *Cvjetni trg*. Ekipa filma na konferenciji je saznala visoku ocjenu publike (4,44), što je Papić proglasio fantastičnom ocjenom za film kojemu više odgovaraju zatvorene kino dvorane nego Arena. Glumac Mladen Vulić opisao je kako je to utjeloviti mafijaša na filmu: odglumio je običnog čovjeka koji, bez obzira na prirodu svoga *posla*, ima svoje probleme, a ta mu je ljudska dimenzija lika omogućila da pobjegne od arhetipa namргоđenih mafijaša. I ostali glumci

na konferenciji, Slaven Knezović, Goran Grgić, Ivica Zadro i Vedran Živolić, imali su samo riječi hvale za redatelja Krstu Papića, a glumica Matija Prskalo ustanovila je kako s Papićem uvijek puno naučite o tome kako se živi ispred kamere.

Na konferenciji su sudjelovali i majstor specijalnih efekata Branko Repalust, direktor filma Mario Orešković, majstorica maske Irena Hadrović, majstor tona Mladen Šikličić te Mirela Budimić i Mario Pulek, zaslužni za obradu slike i zvuka.

Lucija Mulalić

POVRATAK NOĆNIH BRODOVA

Na konferenciji za medije dobro raspoložena autorska ekipa predstavila je film *Noćni brodovi*. Nekadašnjem televizijskom novinaru iiskusnom dokumentaristu Igoru Mirkoviću, to je prvi dugometražni igrani film. Radi se o ljubavnoj melodrami jednostavnije narativne strukture. Naime, redatelj je imao potrebu napraviti klasičan film, budući da mu je dosadilo gledati *art* filmove. No, nije očekivao da će se tolika prašina dići zbog toga što je u svom *ljubiću* za glavne aktere odabrao ljude starije dobi.

Glumica Ana Karić komentirala je kako je bila prilično iznenađena kad je angažirana jer se u Hrvatskoj malo snima, s time da je interes za žene u poznim godinama gotovo nikakav osobito kada je riječ o glavnim ulogama. Njezin partner Radko Polič

rekao je kako je njihova suradnja bila intelektualni *ping-pong* te se nada njezinom nastavku. Prisutnima su se obratile i producentice Darija Kulenović Gudan i Marina Andrei Škop, kojima je ovo bilo pionirsko iskustvo kroz koje su naučile kako se na razne načine film

može financirati. Naime, u startu je bila osigurana samo četvrtina sredstava putem natječaja, međutim, nakon tri godine uspjele su prikupiti sredstva, pa je film konačno snimljen i to u koprodukciji sa Slovenijom. Filmska ekipa najavila je mogućnost snimanja *Povratka noćnih brodova*.

Gledatelji o filmu *Cvjetni trg*

Mihaela Anđić

Film mi je jako zanimljiv i napet. Sviđa mi se tema jer mislim da je zaista pogodan opis pravog stanja u Hrvatskoj, gdje podzemlje i kriminalne skupine imaju veću moć od pravne države, a korupcija seže do najviših organa vlasti.

Zdravka Martinović

Ne gledam često hrvatske filmove, no ovaj mi se svidio jer nije tipična drama nego ima i elemente komedije. Glumci Dražen Kühn i Mladen Vulić izvrsno su odradili posao.

Patrik Zubaj

Od *Cvjetnog trga* očekivao sam više. Poštujem hrvatsku kinematografiju i iznova joj dajem *novu priliku*, no ovaj se film po molo čemu ističe. Relativno zanimljiva ideja u kombinaciji s ne tako dobrom glumom nije me se previše dojmila.

Helena Križan

Film mi se u cjelini nije baš svidio zbog nekoliko razloga. Tema mi je obrađena na simplificiran i klišeiziran način, a gluma mi je neuvjerljiva. Kao pozitivne strane filma mogla bih izdvojiti dobru glazbu i scenografiju.

Juraj Belošević

Film mi je bio u redu, a tema aktualna u Hrvatskoj danas. Sam rasplet mogao je biti malo razrađeniji. Glumačka je ekipa solidna, a posebno mi se svidio Dražen Kühn. Njegova je gluma obilježila ovaj film.

anketirala Lucija Mulalić

Ocjena publike za film

***Cvjetni trg*: 4,44**

Trenutni poredak

1. *Sonja i bik*: 4,72
2. *Cvjetni trg*: 4,44

PRIVLAČE ME TOPLE PRIČE

Moja je prva odluka bila da radim konvencionalan film pa sam otpočetak slutio da će to biti film koji se neće dopasti svima, no poznajem mnogo ljudi koji ga iskreno vole.

razgovarala Iva Cikojević

Kako biste opisali svoje dojmove nakon završetka svoga prvog dugometražnog filma?

Bio je to ozbiljan i dug posao, u kojem čovjek treba imati koncentraciju i volju da jedan te isti projekt gura tri godine. Imao sam sreće da sam na tom putu nailazio na vrhunske profesionalce koji su te moje napore činili lakšima, a projekt boljim. Tako se na kraju moj posao sveo na to da iz njih izvučem najbolju energiju. Trebalo mi je dugo da izaberem suradnike, ali valjda me spasio neki moj anđeo čuvar da ne napravim grešku. Jer, da sam je napravio, sve bi ispalo drukčije.

***Noćni brodovi* uplovili su u Pulu nakon kinodistribucije i struka je rekla svoje. Jesu li ispunjena Vaša očekivanja?**

U najvećoj su mjeri ispunjena. Moja je prva odluka bila da radim konvencionalan film pa sam otpočetak slutio da će to biti film koji se neće dopasti svima, no duboko u sebi nadao sam se da će se dopasti nekome. Noćna mi je mora bila da se neće svidjeti nikome, ali to se, srećom, nije dogodilo. Poznajem mnogo ljudi koji iskreno vole taj film. Nije važno ima li ih stotinu više ili ne, to je irelevantno. Na svijetu postoje samo potrebni i nepotrebni filmovi, a ovaj je, siguran sam, potreban nekima.

I u uspješnom kratkišu *Inkasator* i u *Noćnim brodovima* Vaši su protagonisti umirovljenici. Autorska preokupacija ili puka slučajnost?

To je bilo slučajno. Bio sam začuđen što se svi u *čudu čude* da su moji glavni likovi ljudi koji nisu više mladi. To je ponajprije film o ljubavi, a protagonisti su imali dramaturški otegotnu okolnost puno godina, jer sam je izabrao. Isto tako, moglo se dogoditi da imaju i neku drugu. Kao da smo napravili neki revolucionarni odmak. I što su se svi više čudili, to sam bio sretniji što sam upravo posegnuo za tom temom. Jer, u ranoj fazi nisam bio svjestan činjenice da se bavim nečime što će se percipirati kao drukčije.

Kad ste novinarsku karijeru zamijenili filmskom, je li to bila odluka koja Vam je promijenila život, kao Vašim likovima bijeg iz staračkog doma zbog ljubavi?

Mislim da nije postojao trenutak kad sam se pogledao u ogledalo i to odlučio. Sve je išlo postupno, što smatram zdravim putem koji vodi sazrijevanju i svladavanju gradiva. Novinar ni nisam prestao biti jer je to jedini zanat ovog svijeta za koji mogu dati ruku u vatru da njime dobro vladam. Što

se tiče redateljskog posla, tu se osjećam samo kao čovjek na privremenom radu pa se katkad snađem bolje, a nekad pak lošije.

Vaš scenarij *Noćnih brodova* protkan je romantikom. Jeste li Vi posljednji romantik hrvatske kinematografije?

Privlače me tople priče. Za mene je i ovaj film posveta jednoj vrlo romantičnoj sceni zbog koje sam zavolio film - u *Čudu u Milanu*, kad siromasi ostanu bez ijednog mogućeg izlaza i na metlama polete u nebo. To sve dolazi iz moje unutrašnjosti pa valjda to znači i da sam ja romantičar. Nadam se – ne posljednji...

FILM JE SVEČANOST

Jednom ste prilikom rekli da ćete snimati filmove do kraja života.

Da, jer filmovi su oduvijek bili moja jedina istinska strast. Zbog nekih sam se okolnosti jedno vrijeme povukao, no sada sam se vratio. Snimanje filma toliko je svet i fascinantan čin, to je taj neki plemenski suživot koji zajedno grije projekt. Film je svečanost i nadam se da ovo nije bila moja posljednja.

GODINE NISU VAŽNE

Bilo je prilično naporno. Nas smo dvoje praktički u svakom kadru. Kada bi me nakon snimanja pitali kako je bilo, odgovorila bih - fantastično, a onda bih poslije promislila i sjetila se da nije bilo baš tako.

razgovarao Bruno Mustić

U sadržaju filma *Noćni brodovi* stoji: „Zadnja je jednaka kao prva, neočekivana, začuđujuća i nespretna. Stotinu je priča o prvoj ljubavi, a ovo je priča o zadnjoj – o romansi koju nitko nije očekivao.“ Kako doživljavate te rečenice?

A.K.: Za mene je ljubav – ljubav, bez obzira na to je li to prva ili zadnja, i ne mislim da sam u prvoj ljubavi bila manje zaljubljena nego u ovoj. Divno je da se ljubav može dogoditi i u tim godinama.

R.P.: Slažem se s Anom. Svaka je ljubav dobra, ako je prava. Je li ona prva

ili zadnja – nema nikakve veze. Ako je prisna, čista, lijepa, ako je iz srca i obostrana, onda je svejedno događa li se sa 16 ili sa 70 godina.

A.K.: Emocija je čvrsta i uvijek jednako jaka. Kad ste mladi, možda reagirate na drugačiji način, ali da je unutarnja emocija jednako intenzivna – to apsolutno.

Kako biste vi postupili da se nađete u situaciji u kojoj su vaši likovi?

A.K.: Nakon ovog iskustva, postupila bih isto kao i moja Helena, zaljubila bih se i nadala da će kraj biti barem malo sretniji. To nije stvar odluke, to je stvar više sile, ali ja bih bila jednako spremna.

R.P.: Moram priznati da ne znam. U ovom filmu shvatio sam da je to u potpunosti moguće.

Je li ovo vaš prvi zajednički projekt?

A.K.: Ne, prije dvanaest godina zajedno smo igrali na Dubrovačkim ljetnim igrama. Radko je igrao Cezara, a ja sam igrala njegovu ženu. S obzirom na to da Cezara brzo ubiju – ni žene nema više u

komadu, tako da je to više bilo druženje u prolazu, samo i isključivo na sceni i na probama. Na snimanju *Noćnih brodova* između nas se stvorila neka bliskost pa ćemo, na Radkovu inicijativu, raditi nekoliko kazališnih projekata zajedno.

Kako je proteklo snimanje filma?

R.P.: Snimanje je bilo tako naporno da se sjećam samo lijepih stvari. Nevjerojatno. Bilo je uistinu teško. Znali smo raditi i po 12 sati dnevno; morali smo imati zbilja jaku koncentraciju.

A.K.: Bilo je prilično naporno. Nas smo dvoje praktički u svakom kadru. Kada bi me nakon snimanja pitali kako je bilo, odgovorila bih – fantastično, a onda bih poslije promislila i sjetila se da nije bilo baš tako.

U hrvatskim je filmovima malo glavnih uloga za vaše vršnjake.

R.P.: To je problem isključivo ovog prostora, ako uspoređujemo npr. filmove iz Francuske, Njemačke, Engleske, ... o Americi da ne govorimo. Ima toliko sjajnih glumaca naše dobi. Mi se u Hrvatskoj vrtimo u tako malim pričicama da ja na filmu mogu biti samo djed ili neki prolaznik koji sporo govori i tresse se.

A.K.: Nama uvijek daju neke općenite uloge: majke, susjede, žene, ... Ne znaš tko si i što si. Kao da smo nakon 1990-ih nestali. Kao da je netko naša imena izbrisao iz Hrvatske kinematografije i za filmove više ne postojimo. Tako da je ovo čudo, i zaista je sjajno da se hrvatskoj kinematografiji dogodilo zanimanje za ljubav dvoje 70-ogodišnjaka.

R.P.: Ana i ja imamo uspješne karijere u kazalištu. Kao 70-ogodišnjak u kazalištu sam dobrodošao, dok je situacija s filmovima blizu katastrofe. U kazalištu dobivam uloge za koje mnogo mlađi kolege kažu da bi bile preteške za njih. Pa naravno da mogu, to je iskustvo i to je nešto što naši ljudi ne znaju cijeniti.

Konferencija za novinare:
ekipa filma *Pismo ćaći*

KAKAV OTAC TAKAV SIN

Na konferenciji za novinare dramu *Pismo ćaći* Damira Čučića predstavila je autorska ekipa filma. Proces nastanka filma bio je prilično dug zbog slabijih produkcijskih uvjeta i nedostatka financijskih sredstava. Snimati film povremeno čak četiri godine bilo bi praktički nemoguće da cijela filmska ekipa nije aktivno sudjelovala u apsolutno svim aspektima stvaranja filma, počevši od rasvjete i scenografije do glume i režije.

Producentica Vera Robić-Škarica priznaje kako je ovo prvo pravo druženje ove filmske ekipe, od kojih su sami glavni glumci, Mate Gulin i Milivoj Beader, tek pred koji dan prvi put vidjeli film. Producentica se na kraju našalila da se Beader i Gulin «u društvu ponašaju kao da su stvarno otac i sin» te da su «toliko slični da u jednom trenutku nisam bila više sigurna da to nije istina.»

Razgovor: Milivoj Beader i Mate Gulin, glavni glumci filma
Pismo ćaći

LUDI KONCEPT

Kad mi je Čučić rekao da ćemo u filmu improvizirati, mislio sam da ipak postoji neka osnova, no kad mi je na mail poslao dvije-tri stranice opisa filma, bilo mi je još nejasnije nego prije.

razgovarao Janko Heidl

Prema redateljevim riječima, snimanje ste započeli u svađi.

MG: Da, Čučić mi je kazao da Milivoj neće uopće sa mnom raditi, da koji sam ja glumac i tako.

MB: Provocirao nas je. Čak je i na snimanju, na licu mjesta, izazivao: „Evo, Mile, reci sad Mati ono što si meni pričao protiv njega.“ Što da vam kažem!?

MG: Nisam baš vjerovao Čučiću, ali ipak baš nisam bio siguran što je na stvari. Rekao sam da ne moramo više ni snimati ako Mile neće glumiti sa mnom.
MB: Ali bez ljubavi i zajedništva ne može biti dobrog filma.

Je li vam odgovaralo glumiti u improvizacijskom duhu?

MG: Bavio sam se i vodio poslom, a tu uvijek treba nešto izmisliti. U kazalištu također volim prevrnuti tekst, ubaciti nešto svoje. Nikad ne bih mogao glumiti Shakespearea ili nešto u stihu, jer to ne mogu naučiti. Kad mi je Čučić rekao da ćemo u filmu improvizirati, mislio sam da ipak postoji neka osnova,

no kad mi je na mail poslao dvije-tri stranice opisa filma, bilo mi je još nejasnije nego prije. Prva dva-tri dana na snimanju mi je bilo malo čudno, no poslije sam se uhvatio s time u koštac i išlo je. Kad je došao Milivoj, krenulo je iz nas, i sve smo uspjeli napraviti vrlo brzo.
MB: I ja u teatru više volim raditi suvremene komade negoli klasiku i više mi odgovara način rada u kojem glumac nije strogo vezan uz izgovaranje napisanog teksta. Dakle, dobro se osjećam i snalazim u improvizaciji. Na to je onda došao Čučić sa svojim ludim konceptom u kojem se miješaju dokumentarno, igrano i eksperimentalno. Vodio nas je dobro i pametno, tako da smo svi zadovoljni rezultatom.

MG: Prizore izvan kuće također smo snimili neplanirano. Naprimjer, išli su nam na živce radnici koji su radili na krovu druge kuće i bučili pa me je Čučić poslao da ja to s njima riješim i onda je to dokumentarno snimio. Ili onaj čovjek što je došao iz Francuske – pojavio se slučajno, Čučić ga je pozvao da priđe, a ja sam onda popričao s njim na licu mjesta i to je to što se vidi u filmu.

OTVORENOST PREMA PUBLICI

Beader i Gulin se manje-više nisu poznavali, a prvi su se put susreli na dan snimanja svoje prve zajedničke scene. Prije toga sam ih malo posvadio tako da je na samom setu postojala stvarna tenzija

razgovarao Janko Heidl

Sudeći prema premijernom prikazivanju, publika je odlično prihvatila Vaš razmjerno hermetičan, gotovo eksperimentalan, neuobičajeno strukturiran spoj dokumentarnog i igranog filma.

Pismo ćaći je takozvani art-film, ali otvoren prema publici. Tome sam se nadao, a tako se, čini se, i pokazalo. Mislim da je ono što ga nosi humor i duhovitost koji u njemu postoje. Naravno, u montaži čovjek nije siguran što će doista biti smiješno, jer iste štosove čuje bezbroj puta, no gledajući film s publikom, bilo mi je drago čuti smijeh. Nije bilo grohota, ali je jako lijep osjećaj čuti kako se različiti ljudi smiju na različitim mjestima, kako kome paše koji štos.

Rekao bih da su gledatelji dirnuti i emocionalnom snagom.

Riječ je o problemima u komunikaciji koje svatko od nas ima sa svojim roditeljima. A emocije su došle ponajprije od glumaca. Ishodište je dobrim dijelom u Milivoju Beaderu, koji je u svoj monolog ugradio autobiografske elemente vlastita odnosa s ocem. Početna je zamisao bila snimiti svojevrsnu ispovijed žene koja se preko kamere obraća raznim članovima obitelji koje više nikad neće vidjeti. Budući da to nije išlo, jer sam inzistirao na improvizacijama, a ljudi traže scenarij, u druženju s Beaderom pokazalo se da bi se njemu svidio takav način rada, kao i tema, pa sam s ideje o ženi prešao na snimanje muškarca.

Koliko je trajalo snimanje?

Snimali smo osamnaest radnih dana, ali tijekom četiri godine, s popriličnim stankama. Razlozi su bili mahom financijske naravi, no to je imalo i prednosti. Naime, imali smo prigodu pregledavati snimljeni materijal, mijenjati ga, montirati na razne načine i dalje iz toga razvijati film o kojem smo imali tek okvirnu ideju.

Isprva je zamišljen samo kao sinovljeva video-monodrama?

Otprilike. No zatim nam se učinilo kako bi bilo dobro uvesti oca, a moja je prva ideja bila da to bude Beaderov stvarni otac. Ni to nije išlo jer njih dvojica to nisu uspjeli iskomunicirati.

Na scenu je stupio Mate Gulin, u ulozu ćaće.

Uvešći njega u film, dobili smo malo mediteranskog štiha. A kako je on po zanimanju i producent, pronašao je kuću, nedaleko slapova Krke, koja je svojom zanimljivošću dodatno obojila cjelinu. To je zapravo kuća njegovih rođaka, što je bila prilično povoljna okolnost, jer Mate uistinu ima određenu emociju prema tom objektu.

Jedna od posljednjih scena, dugi, statični kadar druženja ćaće i sina ispred kuće, ostavlja jak dojam.

Beader i Gulin se manje-više nisu poznavali, a prvi su se put susreli na dan snimanja svoje prve zajedničke scene. Prije toga sam ih malo posvadio, igrajući na njihove glumačke taštine, tako da je na samom setu postojala stvarna tenzija neugode.

SNIMANO BEZ SCENARIJA

Na špicu filma nije potpisan scenarist.

Ne, zato što scenarija ni nema. Improvizirali smo. Nije bilo ni repeticija u klasičnom smislu nego smo snimali niz različitih varijacija na teme koje sam unaprijed odredio i dogovorio s glumcima, a budući da je ekipa bila mala i okretna, lako smo pratili njihove ponude. Dečki su se u tome odlično snašli.

Ponesite kino doma!

Uživajte u filmovima na festivalu, a doma ih ekskluzivno gledajte u

MAXtv Videoteci!

EKSKLUZIVNO s pulskog platna odmah u MAXtv Videoteci:

ZBOGOM KRALJICE - drama,
od 24. 7. 2012. u 20:00 do 31. 7. 2012.

ŽENA IZ PETOG OKRUGA - triler,
od 25. 7. 2012. u 20:00 do 1. 8. 2012.

SLUČAJNI PROLAZNIK - domaći,
od 25. 7. 2012. u 00:00 do 27. 7. 2012. u 23:59,
prvi hrvatski 3D film (dostupan i u 2D)

OVO JE PRAVO MJESTO - drama,
od 26. 7. 2012. u 20:00 do 2. 8. 2012.

NOĆNI BRODOVI - domaći,
od 24. 7. 2012. u 00:00, u stalnoj ponudi

KROKODILI 2 - film za djecu,
od 20. 7. 2012. u 15:00 - 3 mjeseca **bez naknade**

• • **T** Hrvatski Telekom •

Festival
igranog filma
u Puli

PRVI HRVATSKI MAGAZIN ZA TURISTE!

**U PRODAJI
19,90 kn**

**Like Croatia
magazin
koji će
potpuno
oduševiti
vaše goste!**

Dočekajte svoje goste. Posebna ponuda za sve vlasnike privatnog smještaja, ugostiteljskih lokala ili drugih turističkih sadržaja: nazovite 0800-0006 i naručite svoje primjerke Like Croatia magazina po specijalnoj cijeni.

**like
CROATIA**

ekskluzivne reportaže i istrage • preporuke za izlaske, smještaj, hranu i vino • pregled svih prirodnih ljepota i kulturnih znamenitosti • ideje za izlete i zabavu • tajne plaže i špilje • ronjenje i surfanje

600.000 GLEDATELJA

Rijetko se dogodi da je neki film toliko komunikativan da u regiji premaši brojku od pola milijuna gledatelja. Ili da se sve poklopi da, uz toliku gledanost, osvoji prestižne nagrade na A festivalu

razgovarala Iva Cikojević

Parada je potukla sve rekorde gledanosti. Kako se osjećate u koži hitmejkera?

Zapravo cijelu svoju karijeru imam to opterećenje hitmejkera, iako smatram da radim ozbiljne filmove koji se bave ozbiljnim temama, kao što i godinama usavršavam svoj zanat, koji se zove režija, a posebice segment pričanja priče. Djelomice je dio odgovora i u tom smislu za humor, jer sam i privatno, kako se čini, poprilično duhovit čovjek, što potom divno sjedne u moje scenarije. I kritičari to gledaju u drukčijem svjetlu pa je to često teret koji nosim, jer da moji filmovi imaju tri tisuće gledatelja, vjerojatno bi me smatrali većim umjetnikom.

Doživljavate li osobno i profesionalno *Paradu* svojim najuspjelijim filmom?

Da, upravo sam to rekao na novinskoj konferenciji u Beogradu, iako su neki novinari digli uzbunu da tomu nije tako. No drago mi je da je stvarnost opravdala moje mišljenje, jer rijetko se dogodi da je jedan film toliko komunikativan da u regiji premaši brojku od pola milijuna gledatelja. Ili da se sve poklopi da, uz toliku gledanost, isti film osvoji prestižne nagrade na A festivalu, u ovom slučaju u Berlinu. To je često u nas nespojivo.

Stvarate li ritmom jedan film za sebe, drugi za publiku? Prošli je film ipak bio ozbiljnijeg predznaka.

Nema pravila. *Sveti Georgije ubiva aždahu* bio je manje uspješan kod publike samo zato što prvi put u životu nisam pisao scenarij za svoj film, kao što nisam imao odriježene ruke kod izbora glumaca. Na kraju film nije imao svežanj osobnosti, koji inače krase moje filmove. To mi je svakako bila i škola iz koje sam naučio da je pisanje scenarija sastavni dio moga procesa stvaranja. Kako sebe

doživljavam podjednako i redateljem i scenaristom, žao mi je što mi se drugi redatelji ne obraćaju za pomoć. Vrlo bih rado pisao i za druge redatelje, kao što je bio slučaj za *Montevideo*, koji je također polučio velik uspjeh.

Humor u *Paradi* svakako je magnet. No je li upravo taj humor Vaše najjače oružje provokacije?

Već dvadeset godina, koliko se profesionalno bavim bavim ovim poslom, prati me taj nepovoljan aspekt da je komedija podcijenjen žanr, a europskom kinematografijom vladaju hermetični filmovi skloni intelektualizmu i elitizmu koji se ne stvaraju za širu publiku. Nije mi osobito drago zbog toga. Svi imaju pravo na umjetnost. Ne koristim humor samo za provokaciju nego sam *manično-depresivan* tip kojem komedija, a prije svega tragikomedijska, najbolje odgovara. S jedne strane, iznimno volim ljudsku vrstu, a s druge je se plašim. Tako, autorski, humorom se zapravo štitim od nje. Kad uspijem nasmijati mnogo ljudi, to mi kod financiranja sljedećih

projekata ne dođe kao nagrada nego kao optužnica.

ŽELIM SNIMITI ŽENSKI FILM

Kako ste izjavili da u Hrvatskoj ima čak dvadeset dobrih glumica s kojima biste rado surađivali, je li možda na pomolu jedan Vaš ženski film?

(smijeh) Svakako ću jednog dana snimiti *ženski film*, a da ne govorim o tome da su me već počeli optuživati zbog muških prijateljstava, odnosno *gay* likova. Sada sam već zauzet novim filmom, *Bodljikavo prase*, no dobra je to ideja. Priznajem da kao scenarist vrlo loše stojim sa ženskim likovima; to mi je stvarno slabost. Kako mi je dramaturginja Tena Štivičić dobra prijateljica, a meni treba spisateljica za to, mogli bismo zajedno snimiti jedan *ženski film*.

• **Medea** •

Vina iz Istre

Salveola

Istarska maslinova ulja

REGIONAL
EXPRESS

TREBA ISTRAŽIVATI STVARNOST

Nakon 600.000 gledatelja u cijeloj regiji i tri nagrade u Berlinu, vesela ekipa filma *Parada* redatelja Srđana Dragojevića na šaljiv se način predstavila na novinarskoj konferenciji u festivalskom centru. Dragojević je zadnji put u Puli bio kao student režije te je tada poželio imati film u Areni, a želja mu je ove godine postala stvarnost. Redatelj je uvjeren da njegov film nije samo lokalan nego da ga razumije i ostatak Europe, ali i svijeta. Potvrđuje to i činjenica da će film krenuti u kino distribuciju u Francuskoj i Njemačkoj. Dragojević također smatra kako pri snimanju filmova ne treba razmišljati o tome što će se svidjeti stranim žirijima i Europi nego napraviti iskren i autentičan film.

Glumca Miloša Samalova oduševio je scenarij te mu je drago da je film uspio. Snimanje je trajalo pedesetak dana, no probe su se održavale mnogo dulje – čak godinu dana. S njim se složio i Goran Jeftić, kojemu su probe služile i kao upoznavanje i zbližavanje s ekipom. Upravo zbog temeljite pripreme na snimanju je sve teklo iznimno lako. Našalio se da mu je

još jedna pozitivna stvar bila i ta što se na snimanju uvijek osjećao najmršavije. Na to su se svi nasmijali te su Nikola Kojo i Goran Navojec zaključili kako su oni ionako igrali jače, „macho frajere“ te da njima velike probe nisu bile potrebne. U šali su zaključili kako su te uloge stvorene upravo za njih. Producentica Biljana Prvanović naglasila je kako su njezine probe ipak najduže trajale, čak tri godine. Bilo je komplicirano napraviti čvrstu financijsku konstrukciju

zbog osjetljivosti teme. Raduje je što je film u Hrvatskoj pogledalo 180.000 gledatelja te je tako film Hrvatskoj vratio i više novaca negoli je Hrvatski audiovizualni centar uložio u njega.

Srđan Dragojević na kraju je zaključio kako ne treba više raditi filmove o ratu, nego se posvetiti aktualnim temama, kojih ima iznimno mnogo na ovim prostorima. Treba istraživati stvarnost.

Goran Ribarić

Glazbeni program: Cry Babies

ROCK POD ZVIJEZDAMA

Svake festivalske večeri nakon filma pod zvijezdama moći ćemo uživati u glazbi ispod zvijezda na više lokacija u Puli.

Drugi zvjezdani dan završen je uz ritmove odlične zagrebačke rock grupe Cry Babies.

Ta renomirana cover grupa, koju najčešće imamo priliku poslušati u zagrebačkom Saxu, ovaj je put počastila okupljene u Circolu vrhunskom svirkom na čelu s briljantnom Katarinom Axel. „Nakon godinu

dana vraćamo se na mjesto zločina“, rekla je Katarina, a prema broju okupljenih očito je da su uvijek dobrodošli u Puli. I zaista su nas ponovno oduševili. Circolo se pomalo punio, a atmosfera se zagrijavala svakom novom fenomenalnom obradom.

Cry Babies koncert su otvorili pjesmom Ekatarine Velike *Osloni se na mene*, što smo definitivno sinoć i napravili, jer trebalo se samo prepustiti i uživati u onome što su nam pripremili. Proveli su nas kroz retrospektivu rock glazbe, od Duran Durana preko Eurythmicsa i Pet Shop Boysa pa sve do modernih rock grupa poput the Killersa. „Večeras se borimo za zabavu“, rekla je Axel i zapalila okupljene pjesmom (*You Gotta Fight for Your Right (to Party)*).

Šaroliki repertoar pokazao je još jednom vrhunsku kvalitetu benda. Nakon više od dva sata neumorne svirke Cry Babies su gromoglasnim pljeskom pozvani da opet okupiraju pozornicu. U savršenom tonu pjesme Nicka Cavea *Perfect Day* pozdravili su se s pulskom publikom,

Maja Maksić

H2

BY HADDAD

IMAGE HADDAD

Online Boutique:
www.imagehaddad.com

Prodajna mjesta: Zagreb, Ilica 6 / Zagreb, Arena Centar / Zagreb, Green Gold centar/ Zaprešić, Westgate shopping city / Dubrovnik, Hotel Palace / Zadar, Polačišće 3 / Zadar, Sv. Stošije 3 / Osijek, Portanova centar / Čakovec, K. Tomislava 7 / Varaždin, Gajeva 17 / Split, Centar Joker / Sl. Brod, K. P. Krešimira IV 62 / Bjelovar, P. Zrinskog 14 / Korčula, Sv. Nikole 53 / Nova Gradiška, Ul. slavonskih graničara 15 / Požega, Cehovska 8

Najbolji izbor vatrometa!

ORION
VATROMETI

Tvrtka ORION tokom dugogodišnjeg rada na području pirotehlike uspjela je spojiti sve segmente koji osiguravaju kvalitetu, sigurnost i najbolji izbor za svakog ljubitelja pirotehlike čime garantira nezaboravan doživljaj.

NEZABORAVAN DOŽIVLJAJ

Tijekom godina naši spektakularni vatrometi bili su vrhunac mnogih događanja. Svaki vatromet je unikat i neponovljiva priča koja ostaje u dugom sjećanju. Svaki novi vatromet je iznenađenje, novi doživljaj koji svojim raskošnim slikama nikoga ne ostavlja ravnodušnim.

VATROMET ZA NAJLJEPŠI DOČEK NOVE GODINE

Sve za vaš novogodišnji vatromet pronaći ćete u trgovinama zabavne pirotehlike "ORION PYROSHOP" koje su otvorene u svim većim gradovima u Hrvatskoj. Očekuje vas najveći izbor pyro rekvizita za urnebesni vatromet. Svi artikli su vrhunske kvalitete i dizajna, a u izboru će vam pomagati stručno i srdačno osoblje. Adresu i kontakte za vaš najbliži "ORION PYROSHOP" potražite na našoj web stranici www.orion-pirotehnika.hr ili na telefon 048 637 126.

HRVATSKA
GOSPODARSKA
KOMORA

ORION d.o.o., Bakovčice, Koprivnička 48, 48000 Koprivnica, tel: +385 48 637 416, fax: +385 48 220 626
e-mail: info@orion-pirotehnika.hr, www.orion-pirotehnika.hr

DANAS NA PROGRAMU

KINO VALLI

MEĐUNARODNI PROGRAM – EUROPOLIS

15.00 Zbogom kraljice /

Les adieux à la reine

r. Benoit Jacquot, povijesno-ljubavna drama, Francuska, Španjolska, 100';
uloge: Diane Kruger, Lea Seydoux
Nakon pada Bastille 1789. svi napuštaju kraljevsku obitelj u dvorcu Versailles, osim vjerne mlade kraljičine čitačice Sidonie...

MEĐUNARODNI PROGRAM – EUROPOLIS

17.00 Žena iz Petog okruga /

La femme du Veme

r. Pawel Pawlikowski, triler, Francuska, Poljska, Velika Britanija, 85'
uloge: Ethan Hawke, Kristin Scott Thomas, Joanna Kulig
Američki pisac Tom Ricks putuje u Pariz kako bi se zblizio s otuđenom kćerkicom, a ondje upozna tajanstvenu Margit...

KRATKA PULA

19.45 1. blok novih filmova

Vikend, Goran Ribarić, 9'

Red Handed, Bruno Mustić, 8'

Obid, Ivica Mušan, 12'

Brija, Luka Rukavina, 15'

Rom kom, Zvonimir Rumboldt, 36'

NACIONALNI PROGRAM – GLAVNA SEKCIJA

21.30 Slučajni prolaznik

r. Jozo Patljak, psihološka drama, Hrvatska, 80'

ARENA

NACIONALNI PROGRAM – GLAVNA SEKCIJA

21.30 Slučajni prolaznik

r. Jozo Patljak, psihološka drama, Hrvatska, 80'
uloge: Elizabeta Kukić, Igor Hamer, Josipa Patljak

Mladić živi skupljajući boce i pokušava izaći iz takve situacije. Sredovječna konobarica pokušat će mu pomoći...

POPULARNA PULICA

23.10 Čudesni Spider-Man /

The Amazing Spider-Man

r. Mark Webb, akcijsko-pustolovni, SAD, 136'
uloge: Andrew Garfield, Emma Stone, Rhys Ifans

Tinejdžeru Peteru Parkeru u razjašnjavanju zamršenih obiteljskih tajni pomoći će simpatija Gwen i stjecanje nadnaravnih moći...

DANAS NA FESTIVALU

Utorak, 24. srpnja 2012.

Kino Valli

Press-projeksije

10.00 | Slučajni prolaznik

Cicolo

Press-konferencije

11.40 | Predstavljanje Ocjenjivačkog suda Nacionalnog programa

12.00 | Ekipa filma *Savršeni dani*

12.20 | Ekipa filma *Kapetan i audicija*

12.50 | Ekipa filma *Slučajni prolaznik*

13.20 | Nagrada Marijan Rotar

Kino Valli

Međunarodni program - Europolis

15.00 | Zbogom kraljice

17.00 | Žena iz Petog okruga

Kratka Pula

19.45 | 1. blok novih filmova
Vikend, Red Handed, Obid, Brija, Rom kom

Nacionalni program – glavna sekcija

21.30 | Slučajni prolaznik

Arena

Nacionalni program – glavna sekcija

21.30 | Slučajni prolaznik

PoPularna Pulica

23.10 | Čudesni Spider-Man

Izložba

19.30 | Jagoda Kaloper, Autoportreti (1977-2012), Muzej suvremene umjetnosti Istre, Stara tiskara, Sv. Ivana 1

Portarata

21.30 | 9. doFuraj svoj film, kratki amaterski filmovi / Novi novi val 2, slovenski kratki amaterski filmovi

Solarno kino

Fažana, 21.30 | kratki filmovi ekološke tematike i Sedamdeset i dva dana, redatelj D. Šerbedžije

Glazbeni program

Cicolo

23.30 | koncert Zdenka Kovačićek